

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dvx Spiritvalis

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.Xiii.

Cap. X. De munerib. & spiritualibus sacrificijs in Dei conspectu offerendis cum deuotionis affectibus: ac de modo quodam orandi, eadem, ob fines varios offerendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48784](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48784)

CAPVT X.

DE MVNERIBVS ET SPI-
ritualibus sacrificijs in Dei conspectu
offerendis cum Deuotionis affectibus:
ac de modo quodam orandi, ea-
dem, ob fines varios offe-
ferendo.

VANDO ingrederis ad
conspectum Dei, ad lo-
quendum & agendum
cum eo, de negotio tuæ
salutis, studere debes
(vt initio insinuauimus)

non apparere in conspe- a Exod. 23. 16
Deut. 16. 16.

ctus eius vacuus: Sed munera aliqua, quæ
ei offeras voluntate prompta, deuota ac ge-
nerosa quæ doni offerendi exiguitatem sup-
pleat adterre. Quæ munera tum in ipso pri-
mo ad conspectum diuinum ingressu, tum in
ipso colloquij progressu, & ad eius finem,
sunt offerenda, ob multas causas, respe-
ctusque magni momenti, vt voti tui compos-
itas.

PRIMA causa, siue titulus ea mune-
ra offerendi est, ad testificandam infinitam

I.

I. 2

excel-

IX SPIRITUS
IE PONTE

b Matt. 1. 11

excellentiam & Maiestatem i ei, in cuius co-
 spectum te constituis; & ad recognoscendum
 & protestandam subiectionem, quam ei debet
 taquam supremo tuo Domino, cuius est quod
 quid habes; Sicut tres illi Reges b Magi, in
 mo ipso ingressu, in specum Bethlehemi
procidentes ante recens natum infantem, qui
 que adorantes, statim *aperitis thesauris suos*
tulerunt ei munera, aurum, thus, & Myrram
 ea ratione agnoscentes, eum esse Regem
 num, Deum verum, & hominem mortali-
 docentes nos exemplo suo; vt, quamprimum
 in conspectum Dei viuentis ingressi fuerimus
 eiusque supremam maiestatem adorauerimus,
 thesauros animæ nostræ aperiamus; & tria
 munera pretiosissima, quæ in ea sunt, exhibe-
 offeramus, *Intell ædum* videlicet, quod est
 tum, & pretiosissima hominis potentia, cum
 omnibus eius scientijs, virtutibus, rationibus,
 tionibus, & cogitationibus: eas omnes pro-
 ciendo ad ipsius Dei pedes, vt in eius diuini
 seruitio illas expendamus, captiuantes nos
 cium proprium; vt seipsum subijciat deo
 que ad credendum, quæ fides sancta reuerentia
 & exequendam, quod eius lex præcipit.
 quamuis eum videas infantem in stabulo
 quodam, pauperem & abiectum, inter animalia
 collocatum; aut eum aspicias hominem
 mortalem, cruci affixum inter duos latrones,
 credis tamen eundem esse verum Deum, &
 gemque æternum, à quo tota felicitas tua
 pendeat.

ALTERVM munus offerendum, est Thus, *liberitui arbitry*, in quo sunt affectus omnes amoris, cordisque desideria: quæ in tua anima inflammantur, & instar fumi odoriferi thuris, ascendunt ad Deum: quam ipsam voluntatem projicere etiam debes ad eiusdem Dei pedes, generoso quodam firmoque animi decreto, exercendi in eius conspectu omnes tuos affectus, maximo quo licebit feruore. Et quoniam mortale & corruptibile corpus, participes quoque est huius operis, offerendum & illud est, tanquam Myrrha odorifera, statuens firmiter ac generose, illud ad eius pedes prostratum continere, valdeque mortificatum in rebus omnibus, quæ necessariae fuerint ad ita dignè in eius conspectu permanendum, ut oratio tua, *sicut virgula fumi ex aromatibus myrrha & thuris, & vniuersi pulueris pigmentary*, quæ in tuo corpore & animo sunt, ascendere possit.

Cant. 3. 6.

§. I.

FERENDA quoque tecum sunt munera, quibus iustam Dei iram & indignationem placare possis, quàm ob tua peccata negligentiaque meritò timere potes; deprecando omnes tuas culpas, siquidem huius rei causa ad eius conspectum accedis. Sicut Iacob cum pro: è esset, ut Esau fratri suo occurreret, cuius iram ob causas præteritas metuebat, pretiosa donaria præmisit, ex omnibus gregis sui pecoribus, dicens intra se:

2.

IX SPIRITUS
IE PONTE

beniuolè humaniter que recipiens: concedat,
 quod petis. Nam (vt Sapiens ait) *h victoriam*
& honorem acquirat, qui dat muneribus animam
autem aufert illa accipientium: offer itaque
 Deo munera ex iisdem, quæ ab eo accepisti.
 Nihil enim habes, quod ipfius non fit i tua (in-
 quit Dauid) *sunt omnia, & quæ de manu tua*
accepimus, dedimus tibi: k præbe ergo ei cor
tuum sicut ipse petit; Et sic obtinebis in eius
 conspectu victoriam, & honorem: victoriam
 quidem, quia fies compos voti tui, vincens eum
 in lucta orationis; Honorem verò, quia ad-
 mitteris ab eo, cum magnis amoris indicijs,
 qui te beneficijs, in te conferendis, honorabit:
 si enim muneribus ei oblati, *aufers animam,*
 & spiritum eius; quid mirum, si bona quoque
 auferas, quæ ille possidet? Sed quæ dona ei of-
 feras, quæ possint cor & spiritum Dei auferre?
 si proposita solum offeras efficacia, custodien-
 di eius præcepta, parum facis: hæc enim tribu-
 ta sunt & vectigalia ex necessitate debita,
 ad quæ omnes subditi reddenda tenentur,
 luentque grauissimas pœnas, nisi redderint.
 Necessè itaque (ait sanctus Dorotheus) offer-
 re quoque liberalissima & ingenua propo-
 sita seruandi etiam eius consilia; & insignia,
 gloriosaque obsequia præstandi; ad quæ a-
 lias non tenereris; sicut nobiles & ingenui,
 principi suo, magni valoris dona & munera
 offerunt. Non itaque satis tibi sit, aurum,
 thus, & myrrhâ ei offerre, ad quod ipse te ob-
 stringit; Sed offer adhuc desiderium dandi ei,

h Prou. 22.9.

i. Par. 29.14.

k Prou. 23.26

L 4

quic-

IX SPIRITUS
DE PONTE

quicquid auri est in vniuerso orbe, si in te
esset potestate; & totum cordis tui amor
cum omni integritate & perfectione, quod
habere potest; & omne thus orationum, &
munem mortificationum myri ham, quæ tibi
rit possibilis; exequendo opere, quod habes
in votis; vt oratio tua fit in spiritu & veritate
& non solum in specie & apparentia.

4.

Ex quo fit, vt etiam adferre debeas munus
& offerre in gratiarum actionem, ob accepta
prius beneficia: sic enim voluntatem eius pro
pram reddes, ad ea tibi conferenda, quæ pro
tere cogitas. AEquum est enim, vt in
diens ad eius conspectum, qui dedit tibi quod
habes; idem ei offeras, cum recognoscas
quod ab illo acceperis.

§. 2.

5.

EX quatuor his nominibus & modis
quibus obligamur, offerre Deo dona
sacrificia, colligere poteris modum
dam orationis valde pium: qua offeres, locum
liorum donorum, beneuola & amica verba
suauesque sententias, quæ ex corde eius
inflammato procedant, iuxta Osee consilium
dicentis: *Tollite vobiscum verba, & dicite
omnem aufer à nobis inquit a te, accipe bonum
quod nobis contulisti, & reddemus vitulos
biorum nostrorum* Quæ verba, & quos labio
rum vitulos offeremus, loco vitulorum, quos
antiqui offerebant, nisi omne genus verborum
in materia omnium virtutum? *Primum verbum*

I Osee 14. 3.

in *confessionis*, peccata nostra, & miseras aperiendo; *Deinde* verba laudis, & gratitudinis: quæ (vt S Chrysoft. ibi explicat) sacrificia sūt, ac vituli magni pretij, & quæ plurimum Deo placent. Verba quoque orationis, qua eius dona humiliter petamus, tanquam ab vnico bonorū omnium auctore. nostræ enim orationes, etiā sunt vituli labiorum nostrorum, & quidē Deo gratissimi. Ac *deniq;* verba sunt offerenda generosissimarum & efficacissimarum oblationum, cum ingentibus promissis, votis, siue propositis suo tempore implendis, eo modo, quo illa obtulimus. Idē enim etiā adiecit: *reddemus vitulos labiorum nostrorum*: sicut Dauid dicebat: *n Introibo in domum tuam, in holocaustis; reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt* siue distinctē obtulerunt *labia mea*. Ex quo inferitur, sicut in antiqua lege tria sacrificiorum genera Deo offerebantur. Quædā pro peccatis; Alia, quæ vocabantur hostiæ pacificę in gratiarum actionem: ob accepta beneficia, & alia de nouo impetranda; Alia denique vocabantur holocausta, in testimonium excellentiæ diuinæ, & amoris indicium, qui debetur eius infinitæ bonitati: quæ offerebantur igne ardenti in altari templi. Ita etiā existimare debes, accedere te ad orationem, tanquā sacerdotem spiritualem, ad offerendum Deo, in tui cordis altari, tria spiritualia sacrificia, propter easdem causas & fines: exurendo illa, igne diuini amoris ac deuotionis, quę reliquos affectus debet comitari. Positus ergo in con-

n Psal. 65. 13.

IX SPIRITUALIA
DE PONTE

o Leuit. 6. 12

spectu Dei ad orandum, imaginare, tibi spiritualiter intimari antiquum illud mandatum, *o Ignis in altari meo semper ardebit, quem nutrit Sacerdos studiosè, subijciens ligna mane, per singulos dies; & imposito holocausto desuper adolebit adipes piosorum.* Intellige itaq; certum esse illud altare, in quo perpetuè ardet ignis deuotionis: quem, ne extinguatur, statim mane oportet nutrire lignis Meditationum & Considerationum, ad id efficacium: & hoc igne offeres reliqua sacrificia tuorum affectuum, verborum, & operum: vt reddatur Deo gratia cui supplicabis demissè, te vt adiuuet; siquidem ipso non accedente & conseruante, non sufficiet industria tua. *O mundi seruator, qui pre-nisti ignem mittere in terram, cupjès vt accendatur, accende diuinum hunc ignem in altari cordis mei; modumq; doce, quo illum conseruare & augere possim, vt placeant tibi orationes & sacrificia, quæ tibi cum illo offeram.* Amen.

p Luc. 12. 49

Superest nunc declarare, quis hic sit ignis deuotionis, quam habeat vim ad spiritualia tua sacrificia offerenda, quibus lignis in oratione sit nutriendus, de quibus, quod res prolixior sit, in proximo capite dicemus.